

XIII.

Hłóš: Pšchihotuj šo, luba duscha.

König, dem kein König gleicht.

Žadyn kral czi neje runy,
Kralo, nech czi klicža truny;
Wjecžny Bóh masch kralowanje,
A šy Wótza spodobanje.
Šhto je, šhtož Wótz nepołoži
Do rukow czi, Ššyno Boži?
Ty šy šwjtko, kiž ma jašnosž,
Tebi budž móž, cžesž a krašnosž!

2. Nebjo, semja, lošt a woda
Knejstwu twojemu šo peda,
Tež wschje stworenja na polach
W morjach, słažobach a holach,
Wone šu wschje šame twoje,
Šhwalenje czi dadža šwoje,
Wone wschje pšched tobu šteja,
Pšched tobu šo pokoreja.
3. Ty masch tež to knejstwo hnady,
Šdžež ty wodawasch te pady,
Ty šy zhrkwe móžna hłowa,
We nej ty te duschje sšhowa,
Kiž pšches šzeptar' twojoh' erta,
Wumóžene njetk mot cžerta,
Mot tebe šo wodžicž dadža
A šo tebi derje radža.
4. W krašnym kralestwi paš spjewa
A czi k wjecžnej cžeszi djjeła
Žandželow najwóšchscha šhła,
Twojich šbóžnych cžrjóda žhła,
Kiž tam widži bes bojosžie
Twoju krašnosž do wjecžnosžie,
Kiž cže šhwali, kaž šo škuscha, —
Wešel šo, o moja duscha!